

SÜMEG ÉS VIDÉKE

(SÜMEG-SZENT-GRÓT.)

TÁRSADALMI HETILAP.

A SÜMEGVIDÉKI GAZDAKÖR ÉS A SÜMEGI NÉPBANK HIVATALOS LAPJA.

Megjelenik minden vasárnap.

HIRDETÉSEK: 2 hasábos posztus egyezri hirdetésnél 9 kr., többeszi hirdetésnél 7 kr. — Bélyegdíj 30 kr. Hirdetések és díjak HORVÁTH GÁBOR nyomdájára küldendők.

Előfizetési árak:	
Egész évre	4 frt.
Fél évre	2 frt.
Negyed évre	1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.	

Felelős szerkesztő:
ÉLES KÁROLY.
A kiadók nevében:
Lukács Gábor dr.
Bárdi György dr. Darnay Kálmán.

A lap szellemi részét illető közleményeket a szerkesztőséghez kérünk.
Előfizetési pénzek Darnay Kálmánhoz, a kiadó hivatal főnökéhez küldendők.
Kéziratokat nem küldünk vissza.

A sümegei haraszt ügye.

A tapasztalat, ez a nagy mester és a városok fejlődésének története azt tanúsítja, hogy azok a városok fejlődtek legrohamosabban, ahol a szerencsés topografikus helyzetén kívül az intéző férfiak a közügyeknek előbbrevitelénél felretettek minden személyes okot, tárták magukat minden személyes rokon-vagy ellenszenv. egyedül a közérdeket tartva szem előtt, vállvetve, egyesült erővel küzdöttek s körültekintően felhasználták minden kedvező alkalmat szükébb hazájuk felvirágoztatására, anyagi jólétének emelésére.

Vannak kérdések, melyek szerencsés megoldása egyesekre úgy, mint a közre hasznos, üdvös és áldást hozók, mert a közvagyonosodást elősegítik, s ennek nyomában jár a szellemi előrenadottság is.

Nálunk egyik ehhez hasonló, megoldatlan kérdés az úgynevezett haraszt ügye; — melynek megoldása évtizedek során at húzódik a nélkül, hogy egy hajszálnyival is előbbre haladt volna, — dacára annak, hogy az általános elvre, — t. i. a cseiszterubb felhasználásra nézve — a vélemények megegyeznek. Sajnos azonban, a kivétel módzataira nézve telmerült többféle ellentetes nézetek csak bonyolultabba, s majdnem kivihetetlenre tették ennek az ügynek megoldását.

Miután pedig a haraszt kérdés sikeres megoldása az összes lakosságra kiváló fontosságu, s a vagyoni jólét emelésének

hatalmas tényezője, azért — azt hiszem — nem teljesítek felesleges munkát, ha ez ügyet — amennyire e cikk kerete engedi — meg fogom ismertetni.

Innen-onnan már 20 éve, hogy felmerült egyeshelyesen, reálisan gondolkozók, a város közönségének érdekeit szem előtt tartók előtt azon eszme, hogy a harasztnak szőlőmivelésre alkalmas részét, amely egyébként jelenleg teljesen haszonvehetetlen, s a felügyelet teljes hiányában csupán a keresztül kasul, út nélkül járó szamarasoknak s minden egyéb elgondolható bitangolásnak van kitéve, eladják. Ezen majdnem minden vegetáció nélküli birtokrész eladását és értékesítését folyton érleli és sarkalja az, hogy a tőszomszédos rendeki lakosság az utóbbi 10 évben minő kopár sivar, előbb minden haszonnélküli sziklás területet vett művelés alá, s ma már virágzó s fényesen jövődelmező szőlő területet varázsolt elő.

Ennek a kifejtett szorgalomnak láttára kell, hogy mindenki kalapot emeljen előttük, mert elismerésre s utánzásra méltó dolgot cselekedtek. A legutóbbi városi képviselő testületi ülésen egyik elismert jeles jogászunktól származott azon eszme vetetett fel, hogy ne azt bolygassák először, hogy az értékesítésből befolyó összeg a várost vagy a közbirtokoságot illeti-e, hanem a város, — melynek nevében az a 34 kat hold és 1500 ööl kiterjedésű haraszi legelő telekkönyvezve van, adjon el 130—150 holdat, mely szőlőmivelésre igen jól lenne értékesíthető, s ezen jelenleg haszonnél-

küli sivar, kopár terület helyett vétessék jelentékenyen olcsóbb és hasonlíthatatlanul jobb erdei legelő, s az eladás arából bejövő felesleges pénz pedig gyümölcsözőleg helyeztessék el addig, míg bíróilag el nem dől, hogy ez a várost mint erkölcsi testületet, vagy pedig a közbirtokoságot illeti-e?

Ha a városnak itélnék oda, akkor ez legjobb belátása szerint fogja szükségleteit az árból fedezni, ha pedig a közbirtokoságot illeti, akkor az birtok arányban meg fogja kapni a megillető részt kamataival együtt.

E tervnek mielőbbi keresztülvitelével sok idő lenne nyerve, ez pedig sok pénzel ér fel; ennek eladását sovárogyva várják úgy a helybeliek, mint a vidékiek; mert igen jól tudják, hogy a legkitünőbb szőlőtalajt kapnák.

Ha e területből egyelőre csak 130—150 holdnyit vennének szőlőmivelés alá, akkor 3—4 év múlva a legcsekélyebb számítás mellett is jövődelmezne évenként 100—120.000 koronát. Sümegehez hasonló nagyságu és mondjuk vagyonságu községnél ily tetemes összegnek a lakosság között leendő megoszlása — habár megszoigált es eleintén költséges befektetések arán is — bizony nem megvetendő, ami 6% mellett is 2 millió korona tőkenek felel meg.

Ezek volnanak főbb vonásaiban azok az előnyök, melyek a sümegei haraszt értékesítéséből a város lakosságára származnának. Arról, hogy e szemet bántó, kietlen pusztaságnak szőlővel való betelepítése által a város tájéka mennyire előnyére változ-

Tizenhárman.

— A Sümege és Vidéke eredeti tárcája. —

Irta: Pogonyi Nándor.

Ismerte őket az egész vármegye. Nem volt bucsu, névnap, bál, ahol ők meg ne jelentek volna tizenhárman. Egyforma fekete ruhában jártak mindnyájan. Inni, táncolni és cigányt dírigálni messze földön nem tudott úgy senki, mint ők. De nem is csoda. Ez volt az egyetlen mesterségük. Beletanulhattak eléggé.

Főtanójuk a nagy korecsma füstös termében volt. A korecsmáros külön asztalt tartott számukra. A cigány is úgy hozzájuk szegődött, mintha konvencióra szerződtek volna. Nem is akadt még olyan ember, aki akkor akarta volna magát muzsikáltatni, amikor a tizenhárom mulatott. No de a cigány sem fordult volna el tőlük, mert gavalér volt a tizenhárom társaság valamennyi tagja. Volt is miből gavaléroskodniok és alig mult el nap, mikor a Pista primás homlokára ötvenes ne lett volna ragasztva.

Egyszer azonban még is megtörtént az eset, hogy mielőtt a tizenhárom bevonult volna a korecsmába, valaki megszólaltatta a bandát.

Már a templom alatt hallották a nagybögő dünyögését. Babos Gyuri még azt is kivette, hogy melyik nótát húzzák és kezdte is magában dudolni.

Nem kívánom, hogy felrójja az Ur Isten
Az a sok kiát...

— Hallgass te, kiáltá Farkas Imre, ne bögj bele, kiálta micsoda pocsi ember húzta.

— Az ám, ordította a többi tizenegy korecsmában.

— De ki az istennyila merészelt lefoglalni a mi bandánkat? pattogott a vörösképi Bócsi gyerek.

— Majd betapasztjuk a fülét a disznóinak, hőködtek valamennyien.

Ekkorra már a korecsma elé értek.

Farkas Imre fogta meg először a kilincset, ő lépett be a korecsmába. De majd hanyat esett bámulatában, mert ennyi vakmerőséget még sem remélt volna európai embertől. Az a pimasz jött ment nem csak a cigányt foglalta le, hanem a tizenhárom asztalát is. A mellett muzsikáltatta magát, hogy a menykő csapjon a feje tetejébe. Meg sem várta, míg a többiek mind bejönnének, hanem oda rontott az asztalhoz és nagyot vágott arra, éppen a hivatlan vendég orra elejébe.

— Mit keres itt az ur, kiáltá vérben forgó szemekkel, tudja-e, hogy ez a mi asztalunk?

— Tudom, felelé az idegen egykedvűen és még csak meg sem mozdítá a fejét, amelyet a két öklével ugyancsak feltámasztott.

— Hát akkor ha tudja, akkor takarodjék innen!

— Azt már nem teszem.

— Nem-e? kiáltá Farkas Imre és vérbenforgó szemekkel rohant az idegen felé.

Ekkorra már a többi tizenkettő is bejött és valamennyi fényezetőleg emelte fel az öklét. Az idegen azonban nem ijedt meg, hanem egykedvűen oda szolt a kötekedőknek:

— Ugyan kérem ne csináljanak olyan cseremóniát, hiszen én tulajdonképen azért jöttem ide a hetedik vármegyéből, hogy az urakat

megismerjem. A nevem zágoni Horváth György.

Erre a beszédre némileg kezdtek csendesülni a felizgatott kedélyek.

— Minket akar megismerni, hát aztán mit akar velünk? böfentette ki a szót a Bócsi gyerek.

— Az a hír járja mi felénk, hogy az uraknál nincs híresebb ivó széles e hazában, hát azt jöttem megnézni, hogy igaz-e? Mert hát magam is megiszom ám a bort vagy micsoda és szeretnék annak a legénynek a szemé közé nézni, aki versenyt iszik velem.

— Allok elébe! kiáltá Farkas Imre hegyesen.

— Mink is, mink is, kontrázott a többi. A zágoni Horváth György a tenyerébe csapott Farkas Imrének.

— Veled kezdem az ivást, cimborám! De jól érts meg: amelyikünk ma az asztal alá kerül, egy álló esztendeig nem ihatik mást, mint vizet.

— Áll az alku, viszonzá Farkas Imre.

A többi tizenkettő pedig kijelentette, hogy ők is kecskebékákka lesznek, ha, amit nem hisznek, Farkas Imre szorul rá a vizivásra.

A korecsmáros pedig icces poharakat rakott az ivók elébe s a legfinomabb badaecsonyiból töltötte meg a kupákat.

Megkezdődött az ivás. Egymás után ürültek ki a kupák. A versenyzők szemé erősen ragyogtak. A jó kedv tetőpontra hágott.

— Adj egy csókot, cimborám! kiáltá Farkas Imre és átölelte a jövevényt, aki igazán gyönyörűen tudott inni.

És összaszókolóztak ők is és mezesküdtek, hogy a jövő esztendőben ismét együtt fognak

nek meg egészségi viszonyai is mennyire javulnának s más egyéb előnyökről nem is akarok szólni. Az erre járó kelők száma közömosolyal és sokszor keserűséggel telt szemrehányással tudakozódnak a szép fekvésű terület parlagon heveréséről, s mi kénytelenek vagyunk szemlesütve kitérő feleletet adni, vagy a kérdezőt s magunkat is megnyugtassa, azzal vigasztalni, hogy majd meg lesz. A városi képviselők kötelessége lesz első sorban, hogy ezt a legközelebb szőnyegre kerülő ügyet tőlük lehetőleg támogassák, s ennek mielőbbi keresztülvitelét, mely mostoha anyagi viszonyok között levő városunk jólétének egyik hathatós előmozdítója lesz, minden egyéb mellékletekintetek mellőzésével s egyedül a salus reipublicae suprema lexo magasztos elvét követve, fölkarolják. Így rövid idő alatt meglesz az, hogy a jelenlegi kietlen kopár terület helyén viruló, gazdagon jövedelmező szőlőterület fog létezni, mely fényesen igazolja szorgalmunkat, iparkodásunkat és munkásságunkat.

Lukonich Gábor dr.

A Balaton-Egyesület kérdéséhez.

Ámbár az évadon kívül vagyunk, nem lesz felesleges foglalkoznunk azzal a cikkel, a mely a lapok f. évi január hó 25-iki számában Balaton-Egyesület címmel Stegmüller János tollából megjelent.

A Balaton és ennek vidéke érdekében még nem hallottunk oly szerencsés eszmét megpendíteni, mint amilyen az említett cikk keretében nyilvánosságra jutott.

Valjuk meg az igazat, a magyar fürdők felől éppen a magyar lapokban — s ezek közt a fővárosi sajtó áll az első helyen, — az egész évad alatt alig hallunk mást, mint folytonos panaszokat. Telő kiabáljuk a világot, hogy a magyar fürdők milyen drágák, milyen kényelmetlenek, milyen haszontalan bérlekkel rendelkeznek stb. stb. Erősítsük csak meg visszaemlékező képességünket, emlékszünk-e arra, hogy magyar fürdőt annyira megdicsérték volna, hogy ennek emléke meg most is élne bennünk, s nem-e csak fürdők rossz híre jut még most is eszünkbe? Nincs-e emlékünkből az a sok tárcsa, utelírás, fürdő-levél, amelyeket mostani kezek a külföldi fürdőkéről írtak? Mintha csak eihomályosítani akarnák velük azt a nagyon kevés jóakarót, a mely egy-egy megjelent hírlapi közleményben fürdőknek tekintetében megcsillant.

Mi jól tudjuk, hogy a panaszok legnagyobb része tulzott, s tudjuk, hogy vannak jogos panaszok is, de az az elvünk, hogy ezeket nem kiabálással, hanem tettekkel kell segíteni.

Tudtuk mi ezt előbb is nagyon jól, éreztük, hogy hiányzik egy bizonyos tényező, amelynek révén segíthetne a bajokon, amelynek révén a magyarországi fürdők koronáját, a Balatont istenadta jogába: a világ legelső fürdőinek sorába helyeznők.

Napról-napra láttunk kíváncsodolni a Balaton mellől családokat, akiknek pedig a gondviselés olyan otthont adott, a mely boldogság

lenne rájuk nézve, ha egy, tényező megtanítaná őket, hogy miként kell önmagukon segíteni, s hogy kell megtalálni azokat az anyagokat, amelyek ott beverték hasznávértül a Balaton virányos partjain.

Olvastunk számos eszméről, melyek mind a Balaton-part lakosságának érdekeit voltak hivatva felkarolni, de a sok szép hírlapi közlemény hangja nem volt más, mint a pusztába kiáltott szó.

Szép eszméket hallottunk megpendíteni, de nem volt, aki azokat megvalósítsa.

Ezek tudatában igazán örömmel üdvözölhetjük a Balaton-Egyesület eszméjét, melynek megvalósulásától a Balaton-part és megyénk jobbllétének hajnalát s mindinkább kibontakozó ragyogását várhatjuk.

Talán nem esafódunk, ha azt hisszük, hogy a Balaton-mentén fekvő helységek minden második házigazdája tagja lesz; tagjává kell lenniök, hisz az ő érdekeit szolgálja a lakást kereső s a községben költekező nemnél több fürdő-vendég megjelenése.

A Balaton-Egyesületnek tagja fog lenni továbbá minden fürdő-vendég kivétel nélkül, s bizonyos, hogy ők maguk fognak legtöbb tagot gyűjteni, mert hisz az ő kényelmük, az ő mulattatásuk egyik legfőbb gondja lenne az egyesületnek.

Tagja lenne az egyesületnek minden balatonparti kereskedő és üzletember, mert rájuk nézve életkérdéssé válnék a fürdő-vendégek állandó nagy száma.

Tagja lenne végül az intelligenciának, mint minden, ugy ezen szép eszmé iránt érdeklődő nagy része is, amelyet különben legelőször kellett volna említenünk.

A Balaton-Egyesületet jelentékenyebben támogatná maga az állam, közéletünk kiválóságai, a takarékpénztárak, egyéb intézetek és testületek, ugy hogy ha mindezekhez csak egy fitos tagdíjakat számítnak, hozzáadva még az esetleges alapítványok kamatait és a mulatságokból, vagy bármilyen befolyó jövedelmeket, azt hisszük, hogy az egyesület már kezdetben rendelkezni fog 8000—10,000 forinttal.

Könnyen elképzelhetjük most már, hogy ily tőkével mennyire vihetnők előbbre a Balaton-kultusz ügyét.

Mint már az említett cikk helyesen kifejtette, a Balaton iránt annyira fellehetne kelteni a megérdemelt érdeklődést, hogy hozzánk végre sereglenének a külföldiek is.

A fürdő vendégek állandó kényelméről, szórakoztatásáról, kalauzolásáról, a remekebb-nél-remekebb helyekre való kirándulásokról az egyesület tisztviselői, intéző körei rendszeresen gondoskodnak.

Az egyesület által felállítandó s kevés költséget igénylő műhelyekben a háziiparra oktathatják a balatonparti lakosságot, a melynél a háziipar sajnos, hogy a leggyéribben van elterjedve.

Hisz egész vagyon fekszik az általánosságban gyékény név alatt ismert s a Balaton vizében erdőszerű termő növényben, melyből szép, hasznos iparcikkeket: csomagoló gyékényt, kosarakat és csinos balatoni emléktárgyakat lehetne készíttetni.

A Balaton-Egyesület vihetné előbbre leginkább az oly régóta vajudó Keszthelytől Veszprém felé vezető balatonmelléki vasút ügyét, s végül létesíthetne egy oly Balaton-Muzeumot, a melyt a tisztán e célból s éppen ezért kevésbé összeggel rendelkező egyesület nem fog fen-

inni, mert hát addig valamelyik részük nem ürítheti a polarit.

Egyszer azután Farkas Imre elvágta magát. Elterült a földön, meg sem tudott moccani. Elérte az itál.

Azután pedig szomorúan elszompolyogtak, mert egy hosszú esztendeig a mai nappal lealdozott az ő esilaguk.

Csak az idegen maradt vesztég. Az vigyázott szegény Farkas Imrére.

De háába. Orvos nélkül csak nem ébredt az fel . . .

Egy esztendő múltán a tizenhárom megint együtt állt a hosszú asztalnál.

Előttük állt a boros kanecso, de bizony nem izlett a tartalma, pedig a koresmáros a legjavából töltötte meg a kanecsokat. A tizenhárom arca komor volt. Nem jól érezték magukat sehogysen.

Elszoktak már a koresmai élettől . . .

— Meglássátok, szölt Farkas Imre, hogy meg se fog jönni az a Horváth.

— Bár ne jönné, sóhajtá a Boci gyerekek és aggodalmassan nézett az órára.

Pont nyolc órakor azonban belépett Horváth Gyuri.

Gyöngé eljennel fogadta a tizenhárom.

— Kedves barátain, szölt komolyan, megjöttem, mert megígértem, hogy ma találkoznék, de engedjétek meg, hogy ne vegyek részt a versenyben. Az egy év alatt sok minden tör-

tént. Viszonyaim megváltoztak, nem iszom többé . . . megházasodtam.

— Te is? kiált a tizenhárom örvendve. Hisz mi is épen ugy vagyunk.

— A sok vizivás rá kényszerített bennünket a házasa életre. Megházasodtunk mi is egytől egyig. Az igazat megvallva féltünk is a jövedeleddől, de most már örülünk neked, szölt Farkas Imre és átölelte Horváthot.

— De már erre megisszuk az áldomást! kiáltott a Boci gyerek, a kiből a régi virtus éledni kezdett.

— Meg ám, de feleségestől, szölt ekkor egy csengő hang a koresma ajtóból.

A Horváth Gyuri felesége volt.

Nosza lett erre eljenzés. Mindenki ugrott hogy kezet foglasson azzal a szép asszonykával, aki ilyen életrevaló indítvánnyal állt elő.

Egy óra mulva már kicsiny volt a koresma nagy asztala. A vendégios kettőt tett egymás mellé.

A városban pedig azt beszélték, hogy a tizenhármások újra kezdik a legénykori duhajkodást és felsóhajtottak:

— Szegény fiatal asszonyok, de meg is járták, hogy azokhoz a lumpokhoz hozzá adták magukat! . . .

Csak akkor hagyott alább a szófia beszéd, mikor megtudták, hogy az asszonyok is ott mulattak a férjeikkel.

tartani tudni. Az egyesület valóban boldoggá tehetné hazánk, sőt Európa egyik legszebb részének lakóit, akik közül edes mindnyájunk felé a jólét sugározniék ki.

Keszthelyen megalakult a Balaton-Muzeum-Egyesület s mielőtt ez véglegesen szervezkednék: mi is azt ajánljuk, hogy alakuljon át Balaton-Egyesületté, mert most van itt a legjobb idő arra, hogy a sok panasz és indokolatlan kiabálásokkal szemben végre tegyünk valamit. Előre a zászlóval!

Nemo.

A sümegvidéki gazdakör közgyűlése.

Soha nem tapasztalt érdeklődés nyilvánult a sümegvidéki gazdakörnek folyó hó 20-án, Sümegben a kaszinóban tartott közgyűlése iránt. A gyűlésre közel 100-an gyűltek össze, hogy tanúi lehessenek, minő üdvös tevékenységet fejt ki a kör vidékünk gazdái érdekében s különösen a szőlőművelés körül.

A gyűlést Szűcs Zsigmond elnök nyitotta meg, üdvözölve a nagyszámban megjelent tagokat. A mult választmányi ülés jegyzőkönyvének felolvasása után meghallgatták *Mojzer Józsefnek* a kör és az amerikai telepnek az 1897-ről előterjesztett számadásait. E szerint a kör bevétele 627 frt. 25 kr., kiadása 581 frt. 33 kr. volt, tehát a jelen évre áthozat 45 frt. 92 kr. Az amerikai telep számadása pedig 563 frt. 82 kr. forgalmat tüntetett fel. Elnök tudatta, hogy a felkért számvizsgálók, *Barkóci Károly* és *Sümegi Tinádar* a mindkét rendbeli számadásokat megvizsgálták s mindenben helyesnek találták és indítványozták, hogy *Mojzer Józsefnek* a kör köszönetének kifejezése mellett a felmentést adják meg. A gyűlés az elnöki indítványt helyesléssel fogadta.

A kör vagyona négy vetőgép, három konkolyválasztó, egy Bakker-rosta, két pernetező és egy darab szénkéngfeckendő, összesen 1100 frt értékben.

Ezután ugyancsak a pénztáros a jelen évre szóló költségelőirányzatot terjesztette elő. A gazdakörnek 328 frt. 92 kr. várható bevételeivel szemben 310 frt. 50 kr. kiadást irányoztak elő, míg az amerikai telep költségvetése 358 frt. 20 kr. kiadással szemben 96 frt. 20 kr. bevételt mutat, így a fedezendő összeg 262 frt.

Elnök indítványára a folyó évben is az amerikai telep fejlesztésére fordítja a kör legfőbb erejét s a deficit fődőzésére kérvénnyel járul ugy az anyaegyesülethez, mint a földművelésügyi miniszterhez, hogy rendes évi segítséggel támogassák a kört közhasznú munkálkodásában.

Gyömörey Vince dr. javaslatára megbizta a közgyűlés a választmányt, hogy a behajtható látralekakat esetleg pör útján is vegye be, akiké pedig behajthatatlanok, azokat törölje a tagok sorából.

Pályi János kérte a közgyűlést, hogy a görbői tagok számára egy szénkéngfeckendőt szerezzen be. Ehhez többen hozzászóltak, s ennek eredményétül elhatározták, hogy a kör a szénkéng feckendők beszerzésébe nem mehet bele, legcélszerűbb ezt úgy megszerezni, hogy több szőlősgazda összeáll s ez esetben a kör a vásárlást készségeken közvetíti.

Most a gyűlésnek egyik legfontosabb tárgyára, a szénkéngraktár felállítására került a sor. Tudomásul vévén, hogy Sümeg város a raktárnak helyet adni és azt megépíteni hajlandó, e szép ajánlatért a közgyűlés meleg köszönetét fejezte ki. Majd a tárgy megvitatás alá került, elnökön kívül hozzászóltak: *Barkóci Károly*, *Barcsa László*, *Gyömörey Vince*, *Fűsik Gyula* stben s végre abban állapodtak meg, hogy kellően megokolt kérvényt intézzenek a földművelésügyi miniszteriumhoz, hogy a szénkéngraktárt Sümeg város hozzájárulása s a gazdakörnek felügyelete alatt felállítani sziveskedjék, amelyből azután az egész vidék elláthatná magát szénkénggel. A szükséglet megállapítására nézve pedig felkéri a kör *Fűsik Gyula* és *Botka Ferenc* főszolgabírákat, hogy a községekben hirdessék ki, hogy az egyes gazdák február hó 15-ig *Mojzer József* pénztárosnak jelentsék be, vajjon hány métermázsza szénkéngre volna szükségük.

Az eltávozott *Kodolányi Antal* helyett választmányi taggá egyhangulag *Pintér Lajost* választották meg.

A rézgálic, valamint a takarmányrépamag beszerzésének közvetítését szintén elhatározta a közgyűlés. Előbbire március 1-ig, utóbbira nézve február 15-ig kell jelentkezni *Mojzer József* pénztárosnál.

Ezután elnök örömmel tudatta, hogy ismét sokan jelentkeztek tagokul. Fölvételüket a legközelebbi választmányi ülés eszközöli.

Barcsa László az ülés bofejezése előtt felszólalva, élénken ecseteli a veszedelmeket, melyeket a szocializmus terjedése első sorban a gazdaosztálynak, s azután az egész nemzetnek okoz. A baj ellen egyetértésre, összetartásra, egymás iránti kölcsönös jóakaratra, a munká-

sok megbecsülésére, szeretetére buzdít s ajánlja, hogy az esetleg megjelenő bűntudatokat, izgatásokat tartásukkal szemmel s ha kell, jöjjenek össze, tanácskozzanak a szükséges orvosszerekről. *Füzük Gyula* főszolgabíró különösen a szocialista apostolok öns céljait fejtegeti, akik mint éhes püccák szipolyozzák a népet s céljuk nem egyéb, minthogy a népek keservesen szerzett filléreit kicsálják, maguknak könnyű megéheztést s jólétet biztosítsanak, ha áldozataikat inségbe, nyomorúságba juttatják is.

A nagy figyelemmel hallgatott beszédek után elnök a megjelent tagoknak érdeklődésért köszönetet mondva, a gyűlést bezárta.

H I R E K.

— **Március 15.** A sümegi kaszinó választmánya f. hó 26-án tartott ülésében elhatározta, hogy a nagy naphoz méltóan ünnepli meg március 15-ének félszázados évfordulóját. Az ünnepély rendezésére *Lukovich Gábor* dr. elnök, *Kellemen Károly* dr., *Ján István*, *Mayer István* és *Éles Károly* tagokból álló bizottságot küldött ki. Az ünnepélyre a városban levő egyesületeket és az előjáróságot is meghívja. Az ünnepély március 14-én este lesz.

— **Szivarványtelen.** Az ideai abnormis tél — úgy látszik — a tavaszi és nyári évaddal akar konkurálni. Folyó hó 24-én délután négy és fél órákor permetező eső hullott alá az égből, majd kiderült és a leáldozó nap sugarai pompás szivarványt varázsoltak a keleti égboltra. Az emberek gyönyörködve szemlélték a ritka szép égi tüneményt.

— **Esküvő.** *Perstein Nándor* Budapestről ma délután 3 órákor tartja esküvőjét *Fekete Arabella* kisasszonnyal, *Felkei Alajos*, a Tapolca és Vidéke szerkesztőjének kedves leányával, Tapolcán.

— **Közzgyűlés.** A helybeli vöröskereszt egyesület f. évi január 22-én a felső-leányiskolában tartotta 18. évi közgyűlését. *Darnay Kajtánné* elnök szíves szöveggel üdvözölte a szép számban megjelent tagokat. Az előterjesztett számadások szerint tagdíjból befolyt: 48 frt a kötő estéken 39 frt 40 kr. Az egyesület betegsegélyezésre 24 frtot, szegény iskolás tanulóknak lábballire 28 frt 40 kr., Szegedi Rozália siremlékére: 11 frt., összesen: 63 frt 40 kr. adott. A fiókpénztár vagyona 514 frt 11 kr., a választmányé: 1020 frt 66 kr. A közgyűlés *Talabér Karolyné* pénztárosnak, valamint a számvizsgáló bizottságnak felmentés megadását mellett köszönetét nyilvánította. A tagok közül egy meghalt, egy elköltözött, egy pedig kilépett. Új tagokul jelentkeztek: *Luiszer Lajosné*, *Steiner Simonné*, *Takács Gyuláné* és *Wiesinger Károly*. *Banfi Alajos* társelnök a budapesti középintézet irataiból ismertette az országos vöröskereszt egyesület áldásos működését, milliókra emelkedő vagyonát, melyből a háboruban sebesültek gyógyítását nyerne. Tudatta, hogy a középintézet a múlt évről beküldött számadásokat a legnagyobb rendben találta és meleg köszönetét fejezte ki az egyesület tevékenységéért. Végül felolvasta a vöröskereszt történetét ismertető füzetkét. E füzeteket az elnök a tagok közt ki is osztotta. Az egyesületi ügyek letárgyalása után a jelenlevők f. évi febr. 12-én a sümegi kaszinó termében tartandó táncestély megtartását határozták el, melyen a hölgyek egyszerű kartonban fognak megjelenni.

— **Megsemmisített mandátum.** A képviselőház bíró bizottsága *Marsovszky Endrénék*, az alsólendvai kerület néppárti képviselőjének mandátumát megsemmisítette. Az új választáson mint a lapok írják, ismét *Marsovszky Endre* és a szabadelvű párti *Mandel Pál* veszik föl harcot. Hírlik hogy a kerület függetlenség pártja *Pásmandy Dezse* lépteti föl.

— **Műkedvelő előadás.** A sümegi iparos ifjuság egyesülete 1898. évi február hó 6-án, vasárnap pénztára javára a kaszinó helyiségében zártkörű műkedvelő előadást rendez. Színrőkerül: a Falu rossza. Kezdeté este 7 órákor. Helyárak: 1-2 sor s oldalszék 1 frt., 3-5 sor 80 kr., többi sor 60 kr., földszint 50 kr. Felülfizetéseket köszönettel fogadnak és hírlapilag nyugtáznak. Jegyek előre válthatók Horvát Gábor könyvkereskedésében. Az előadást tánc követi.

— **Eljegyzés.** *Neumark Soma* ukki előjáró eljegyezte *Kohn* zalogánfai lakosnak kedves leányát, *Mattild* kisasszonyt.

— **A IX. izr. kerület** előjáróságába a csabrendeki hitközség *Kohn Ignacot* és *Láb Ignacot* választotta be.

— **Állatkinzás.** Brutális állatkinzás botrányoztatta meg f. hó 25-én délután a Kossuth Lajos-uccában járóköli közönséget. *Csissár István* szamaras anyyi agyagot rakott fel szekerére hogy nyomorult állatai, mire a városba értek, egészen kimerültek s megállottak. Erre a durvalelkű ember ásójának nyelével ütötte-verte a szegény párákat olyanyira, hogy a húst vágta

le a szamarak testéről s a kapott sebekből csakúgy patakzott vér. A közönség élénk szavakban fejezte ki megbotrányozását a durva tett fölött. Csizsárnak alighanem a bírósággal gyűlik meg a baja, mert följelentik.

— **Mennyit eszik az ember?** A mennyi jól esik, mondják a gazdagok, a mennyi van, felelnek e kérdésre a szűkölködők. Egy angol tudós azonban nem abból a szempontból fogta föl a dolgot, hanem egy jómódu, egészséges, erőteljes ember étvágyát véve alapul, kiszámította, hogy suly és térfogat dolgában mennyi az a táplálék, amit egy ilyen ember elfogyaszt — hatvan év alatt. Az adatok meglepők. Ha minden napra 250 grammnyi huszfogyasztást számítunk s egy ökör összes ehető alkatrészei átlag 250 kilogramm sulyúak, akkor 60 év alatt egy 20 marhából álló gulyának busát fogyasztja el a jó gyomru ember s hozzá egy 20 tagból álló disznócsorda is járul, azonkívül két vasuti kocsis burgonya, 10,000 tojás és rengeteg sok szárnyas állat. Az olyan ember, kinek nem nagyon keserű az élete, 4500 kilogramm sít, egy másfél köbméter térfogatú almát s ugyanannyi körtét, narancsot és szilvát eszik meg. Ezekhez még egyéb esekélyeségek is járulnak, úgy hogy egy jógyomru embernek összesen hatvan ezer kilogramm sulyú táplálék kell, hogy hatvan évig éljen.

— **A sümegi takarékpénztárról** szóló hírlapunk múlt számában hiba esuzott pedig. A közgyűlés február hó 6-án nem délután, hanem délelőtt 10 órákor lesz.

— **Népesedés.** Az anyakönyvi hivatalok immár összeállították az 1897. év népességi adatait. A sümegi kerületben született 224, meghalt 171, házasságot kötött 48 pár. A *barszában* sz. 94, mh. 57, házasságra lépett 15 pár. A *göganfaluban* sz. 123, mh. 78, házasságot kötött 23 pár. A *csabrendekiben* sz. 129, mh. 89, házasságra lépett 26. A *galszában* sz. 91, mh. 45, házasságra lépett 17. Az *ukkiban* sz. 106, mh. 64, házasságot kötött 16 pár. A *szalmihalyfaluban* sz. 123, mh. 74, házasságra lépett 29 pár. A *kaptalanfaluban* sz. 120, mh. 73, házasság: 20. A *nyiradiban* sz. 94, mh. 74 házasságra lépett 18 pár. Az adatokat összesítve az egész járásban született 114, meghalt 721. Tehát a többlet 383. Házasságot kötött 212 pár.

— **Rózsaszínű estély.** Ilyen sem volt még Sümegen. A vöröskereszt egyesületé az érdem, hogy a mi bájos ifjú hölgyeink egyszerű rózsaszínű kartonban jelennek meg a kaszinó nagy termének parkettján. Előre elképzeljük, milyen kedves-bájos kép lesz ez, amely szokatlanságával és eredetiségével megragadja figyelmünket. A bál iránt máris általános érdeklődés mutatkozik, bizonyára nemcsak hölgyeink ruhája, hanem az estély hangulata is rózsaszínű lesz, aranyos jókedvvel díszítve. Habár mostani társadalmi életünkben kockázatos feladat bálnak rendezése, — amint pár év óta nem is volt — mindazáltal a vöröskereszt egyesület kalikóbálja kitünően fog sikerülni s egy érdekes lapot betölt az üres fehér lapok közül, melyekre a sümegi farsanguak történetét kellett volna följegyeznie Karneval herceg titkárnak. — **Meghívó:** A sümegi vörös kereszt egyesület 1898. február hó 12-én a sümegi kaszinó nagytermében jótékony célú zártkörű *kartontáncestélyt* rendez. Személyjegye 2 korona. Kezdeté 8¹/₂ órákor. Felvilágosítást szívesen nyújt *Darnay Kajtánné* elnök.

— **A keszthelyi ipartestület** kebelében alakult bizottság 1898. évi február hó 5-én az *Amazon-szallo* nagytermében az ipartestületi könyvtár javára zártkörű táncestélyt rendez. Belépődíj 1 forint. Családjegye 2 forint 50 krajcár. Kezdeté 8 órákor. A könyvtár javára szánt szíves felülfizetéseket köszönettel fogadnak és hírlapilag nyugtáznak.

— **A betegsegélyező pénztári tagok gyógyfürdői költségeinek** megtérítése tárgyában a kereskedelemügyi miniszter egy rendeletet adott ki, mely szerint az 1881. t.-c. alapján a betegsegélyező pénztárak csak az esetben kötelesek egyes pénztári tagok gyógyfürdői költségeit megtéríteni, ha az illető tagnak gyógyfürdőbe küldése föltétlenül szükséges egészsége helyreállítására, a mit a pénztárak orvosai hivataluk eldönteni.

— **A csabrendeki izr. jótékony nőegyesület** f. hó 16-án a tagok meleg részvétele mellett tartotta rendes évi közgyűlését. *Kohn Ignac* elnök lelkes beszéd kíséretében megnyitotta a gyűlést, azután *Hirschler Soma* egyesületi jegyző olvasta föl évi jelentését az egyesület állapotáról és működéséről. Az egyesület jelenleg 44 tagból áll, akik részben 3 frtot, de jórésztben csak évi 2 frt 04 kr. tagsági díjat fizetnek. Ilyen csekély bevétele mellett 35 esetben 2 frt. 10 esetben 1 frt.; egy esetben 3 frt., egy esetben pedig 10 frt. segélyt nyújtott. Ezek a segélyezések 93 frtot vettek igénybe. A rendes jövődelmet felülmúló segélyezés csakis a nemeslelkű adományok által vált lehetővé. Így a csabrendeki takarékpénztár évről-évre 20 frttal segíti az egyesületet. Múlt évi jövődelmét fokozta még az egyesület által rendezett bál mulatság is, mely 133 frt 80 kr. tiszta jövődelmet eredményezett. Ezen számadatokból kitűnik, hogy az

egyesület szerény jövedelméből elég mértékben gyakorolja jótékonyági kötelességeit és még törzsvagyonát is tetemesen gyarapította. Az egyesület 12 évi fennállása óta 861 frt. 20 törzsvagyonnal rendelkezik, mely gyű növekszés végett a csabrendeki takarékpénztárban van elhelyezve. A közgyűlés végül elhatározta, hogy jelenleg 80 szegényt 3-3 frttal segít, tehát most 90 frtot fog kiosztani.

— **Nemzetközi kiállítás Budapest.** Bécsen ebben az évben a császári jubileum alkalmából az idegeneknek nagy tömege fogja felkeresni. Ezt az alkalmat felhasználni arra, hogy a Bécsen felkereső külföldieket arra indítsuk, hogy a magyar székes fővárost is felkeressék, hazafias kötelesség. Ez indította Budapest vezető iparos és kereskedő körét arra, hogy „Nemzetközi Kiállítást” rendezzen Budapest, az egészségügy, nép és hadsereg élelmezés, sport és idegen forgalom részére, találmányok és újdonságok külön kiállításával kapcsolatban. A kiállítás a városligetben lesz és május 15-étől szeptember 30-áig tart. Az eddigi úgy a belföldi, mint a külföldi bejelentések utánítelve, a kiállítás kíváló sikerének ígérkezik.

— **A Magyar Hírlap** minden ízében magyar. Teljesen független. Mindenekelőtt szabadelvű. Vezéralvei közt első helyen van a demokratizmus. Mióta a Magyar Hírlap mint a közönség érdekeinek pártatlan szószólója szerepel, teljes hét év múlt el. Ez idő alatt mindenkor a legnagyobb következetességgel harcolt a lap a magyarság érdekében. A Magyar Hírlap függetlensége minden irányban állandó és biztosított. A pártok harcain teljesen felül áll a Magyar Hírlap, amely sohasem téveszti szem elől ellenőrző hivatását. Politikája: mindannak összefoglalója, ami a magyar nemzetnek tartósan hasznára válhat. Tartalomban a Magyar Hírlap a leggyakoribb napilapunk. Minderről, úgy a belföldi mint a külföldi eseményekről, a leggyorsabb és legkimerítőbb híreket közli. Szépirodalmi része a legelőkelőbb. Nem is lehet másként, amikor a magyar irodalom fényes nevé atyamestere, Jókai Mór áll a Magyar Hírlap szolgálatában levő belletristák élén. A Magyar Hírlap előfizetői meglepően sok és becses kedvezményben részesülnek. Mindenekelőtt bárki közülök a legnagyobb bizalommal fordulhat a laphoz akárminő kényes természetű ügyében tanácsért, utbaigazításért. A „szerkesztői üzenetek” rovata teljesen az ily kérdézőkördéseket szolgálja. Becses kedvezmény továbbá a 200 oldalra terjedő karácsonyi illusztrált album, amit minden előfizető díjtalanul kap meg. Az idén a 48-as események jubileuma alkalmából gyönyörű 48-as almanachot ad a Magyar Hírlap azoknak, akik előfizetői. S ezt a becses művet még e hóban szétküldi. A kedvezmények sorát kiegészíti a „Kis Világ” című szép képes gyermeklap, amit negyedévenként csak 50 krnyi potomságrért kapnak az előfizetők. Ugyancsak kedvezményes áron, negyedévenként 80 krért adja a Magyar Hírlap az előfizetőknek az „Évszak” című gyönyörű, illusztrált divatlapot. Jókai Mór koszorus írónk rendkívül érdekes regényt ír a Magyar Hírlap számára, amelyet a lap legközelebb már közöl is. A „Magyar Szalon”-t, Hevesi kitűnő havi folyóiratát szintén kedvezményes áron kapják a Magyar Hírlap előfizetői. A Magyar Hírlap és a Magyar Szalon együttesen egész évre 24 frt. helyett 20 frt., fél évre 12 frt. helyett 10 frt., negyedévre 6 frt. helyett 5 frt. A Magyar Hírlap előfizetési árai ezek: Negyedévre 3 frt. 50 kr. Egy hónapra 1 frt. 20 kr. Mutatványszámot 2-3 napig szívesen küld kívánatra a Magyar Hírlap kiadóhivatala, honvéd-ucca 4. sz.

Nyilttér.

Az e rovathoz közlöttekért nem vállal felelősséget a szerk.

J e g y z ő k ö n y v.

Felvetett Zala-Egerszegen 1898. évi január 21-én *Gyurits Belizár* m. kir. huszár honvéd őrnagy és *Perchy Zoltán* m. kir. huszár honvéd százados által, — kik előtt megjelent *Fankovich László gróf* zalaegerszegi lakos s öket felkérte, hogy *Polgár Béla* nyirádi lakos szerkesztősége alatt megjelenő „*Szallo levelek*” című f. évi január 1-én 1. szám alatt megjelent lapjában foglalt személyére vonatkozó sértése kért *Polgár Belától* elégtételt szerezni szíveskedjenek; — egyben felmutatja a m. kir. székesfehérvári V. honvéd kerületi parancsnokságnak 123 eln. szám 107. hb. számú értesítését, mely szerint: „*Polgár Béla* volt tartalékos hadnagy az ellene megindított becsületügyi eljárás során 1897. évi augusztus 2-án hozott jogerős határozattal tisztí rendfokozatát (hadnagyi rangját) tényleg elvesztette.” A fentebiekből kiindulva, alulírottak ezennel kijelentjük, hogy *gróf Fankovich László* ur *Polgár Béla* volt tart. hadnagytól elégtételt nem követelhet, de nem is vehet.

Perchy Zoltán s. k. **Gyurits Belizár** s. k.,
százados. őrnagy.

Köszönet-nyilvánítás.

Wilhelm Ferencz gyógyszerész urnak Neunkirchen. Alsó-Ausztria. Feltalálója az anti-rheumatis és antiarthritis vértisztító teának. Vértisztító köszvény és reuma ellen.

Midőn a nyilvánosság elé lépek, teszem azt azért, mért 1-ször Wilhelm Ferencz gyógyszerész urnak Neunkirchenben, halás köszönetemet ohajtom nyilvánítani, miután vértisztító teája fájdalmas reumámat enyhítette 2-szor teszem azért, hogy mindazoknak, kik köszvény és reumában szenvednek, ajánljam e teát.

Nem vagyok képes leírni, mit szenvedtem időváltozásoknál 3 év óta, pedig Badenban (Bécs mellett) kénfürdőt használtam. Éjszaka nem tudtam aludni, étvágyom annyira hanyatlott, hogy egészen lefogytam. Fentemlített tea 4 heti használata után fájdalmam teljesen megszűntek, sőt már 6 hét óta a teát nem iszom, mégis bajomat megszűntnek és testi állapotomat egészen javultnak mondhatom. A kik ezen bajban szenvednek, forduljanak ezen melített teához, meg vagyok róla győződve, hogy halásak fognak lenni Wilhelm Ferencz urnak.

Teljes tisztelettel
Butschin-Strefffeld gróf
főhadnagy nejje.

9-12

Menekülés az iszákosságtól

örökre csakis Anticolholteával. Kipróbált legjobb szer, az eredmény biztos. Hatás a használó tudata nélkül, egészséges és a gyomrot erősíti. Egyedüli elárúsítás Ph. Weneck, Worms, Rajna mellett. Utányvét bérmentessen csomagokint 10 Mrk. 3-3

6090 sz 1897

Árverési hirdetmény kivonat.

A sümegi kir. járásbírósa mint telek könyvi hatóság közhírré teszi, hogy Mosonyi M. Henrik végrehajtónak Szita Peterné Hegedüs Erzsé végrehajtást szenvedett ellen 140 frt tőke követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében az árverést a sümegi kir. járásbírósa területén levő a Sényei 12 sz. tjkvben A 1-2, 3, 5-16 sor 16, 17, 55, 69, 116, 127, 155, 218, 251, 281, 316, 330, 390, 411 hrsz alatt felvett ingatlanból Szita Peterné Hegedüs Erzséet illető $\frac{1}{3}$ részre 541 frt, a 1-1 sor 445 hrsz ingatlanból ugyanazt illető $\frac{1}{3}$ részre 220 frt, a 2 sor 447 hrsz ingatlanból ugyanazt illető $\frac{1}{3}$ részre 146 frt, a 95 sz tjkvben A 1-1 sor 124 hrsz ingatlanból ugyanazt illető $\frac{1}{3}$ részre 67 frt, a 3 sz tjkvben A 1-1 sor 3 hrsz 3 házzs alatt $\frac{1}{3}$ részben Szita Sándorné, Hegedüs Anna $\frac{1}{3}$ részben Szita Peterné Hegedüs Erzsébet, $\frac{1}{3}$ részben kiskorú Hegedüs Mari, Károly, Rozi és Lábodi Ferencné Hegedüs Julia tulajdonánál felvett épülettulajdoni és terhaszonveteli jogra 400 frt, a 81 sz tjkvben A 1-1 sor 532 hrsz alatt ugyanazok tulajdonánál felvett egész ingatlanra 171 frt a 120 tjkvben A 1-1-3 sor 174, 199, 233 hrsz alatt ugyanazok tulajdonánál felvett egész ingatlanra 81 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1898. évi ápril hó 13-ik napján délelőtti 10 órakor Sénye község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsáranak 10%-át vagyis 54 frt 10 krt, 22 frt, 14 frt 60 krt, 6 frt 70 krt, 40 frt, 17 frt 10 krt és 8 frt 10 krt k-szpenzben vagy az 1881. 60 tc 42. §-ában jelzett arfovcammal számított és az 1881. évi

november hó 1-én 3333. sz. a. kelt m. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. 60 tc 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. járásbírósa mint telek könyvi hatóság: Sümegen, 1898. évi január hó 13-ik napján Szerdahelyi kir. aljbíró.

6548 sz 1897.

Árverési hirdetmény kivonat.

A sümegi kir. járásbírósa mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. kincstár végrehajtónak Kisfaludy Flóra és Mariska végrehajtást szenvedett ellen 104 frt 32 kr tőke követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében az árverést a sümegi kir. járásbírósa területén levő a sümegi 657 sz. tjkvben A 1-1 sor 853 hrsz. 427 házzs alatt felvett ingatlanból Kisfaludy Flórára illető $\frac{1}{2}$ részre 520 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1898. évi február hó 18-ik napján délelőtti 10 órakor a tkvi hatóság helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsáranak 10% vagy 52 frt k-pben vagy 1881. 60 tc. 42 §-ában jelzett arfovcammal számított az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. alatt kelt 3. sz. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez

letenni avagy az 1881. LX t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. járásbírósa mint tkvi hatóság Sümegen 1897. évi december hó 30-ik napján Szerdahely kir. aljbíró.

A legjobb és legolcsóbb sorsjegy.

A Tisza Kálmán, br. Bánffy Dezső, gr. Tisza Lajos, br. Vay Béla és gr. Degenfeld József urak védnöksége alatt kibocsátott

Kolozsvári szeretetház sorsjegye,

2-3 mely áll 4 főnyereményből 57.000 korona értékben, továbbá

3996 nyereményből 103.000 korona értékben,

összesen

4000 nyereményből 160.000 korona értékben.

A legkisebb nyeremény mind a két húzásnál 10 korona.

I. húzás 1898. február 10-én.

II. húzás 1898. április 10-én

Mind a két húzásra érvényes sorsjegy ára csak 2 korona.

Kaphatók:

Rechnitzer J. és fia cégnél Sümegen.

Ugyezintén minden sorsjegyelárusító helyen.

Százezrei a családoknak iszszak előszeretettel naponta a

Éljen! éljen!

Kathreiner-féle Kneipp-malátakávét.

Mentes a bakkavénak egészségre ártalmas alkatrészeitől. Egyedül a Kathreiner-féle malátakávé az, mely annak illatát és kedvelt ízét magában foglalja. A Kathreiner-féle malátakávé átvágygerjesztő, könnyen emészthető, évok során átállítottok és gyermekekre nézve egyaránt hasznosnak bizonyult. Legkiválóbb pottékn a bakkavénak, valamint ajánlásra legmáltább vegyületek is annak. Tekintettel az egészségre és takarékosságra, a valódi Kathreiner-nak 16Lbó egy háztartásból sem szabad hiányoznia. Olvas az értéktelen utánzatoktól.